

**Mluví
i
k Tobě**

***„Ale ty se na chvíli zastav.
Oznámím ti Boží slovo.“***

Bible – 1. Samuelova kniha 9,27

***„Země, země, země,
slyš Hospodinovo slovo!“***

Bible – Jeremjáš 22,29

Mnoho moderních kazatelů zavrhló dávno známou pravdu o tom, že člověk zhřešil a je úplně mravně zkažený. Jen málokterý dnes říká lidem naprosto jasně, že jsou před Bohem, jenž je svatý, hříšníci. Naši otcové, kteří tyto pravdy drželi a zastávali, dnes bývají všeobecně považováni za zbytky nějakého temného století a za něco, co patří spíše do muzea.

Avšak i dnes ještě je jeden kazatel ze staré školy, který mluví dosti hlasitě a naprosto srozumitelně, jako vždycky předtím. Není sice populární, a přesto mu podléhá celý svět, neboť cestuje po celé zeměkouli a mluví všemi jazyky. Navštěvuje chudé i bohaté. Káže katolíkům i evangelíkům, všem, kteří mají nějaké náboženství, ale i těm, kteří nemají žádné. Ať má jakýkoli text, obsah jeho kázání se nikdy nemění. Je opravdu dobrý řečník a často probouzí city, které by žádný jiný kazatel nedokázal vyvolat. Přivádí k pláči i ty lidi, kteří jinak nejsou zvyklí plakat. Obrací se na rozum, srdce i svědomí svých posluchačů.

To, co říká, nikdo ještě nedokázal vyvrátit. Není ani jedno svědomí, které by se v jeho přítomnosti alespoň na okamžik nezachvělo, není ani jedno srdce, které by při jeho vážných proslovech mohlo

zůstat lhostejné.

Celý svět ho proklíná. A přesto vždy nalezne vhodnou prostředku, aby všichni lidé mohli slyšet jeho hlas.

Tento kazatel není ani vzdělaný, ani taktní. Často přerušuje veřejnou slavnost, anebo přijde uprostřed soukromé zábavy. Číhá u dveří tanečních sálů, hostinců i diskoték. Často navštěvuje kanceláře a továrny. Je možné setkat se s ním při sportovních akcích všeho druhu. Každého dne dopadá jeho stín na silnice a dálnice. Bez ohlášení vstupuje do každého soukromého bytu. Navštěvuje také nejvýznamnější osobnosti. Líbí se mu zámky i paláce. Avšak nepohrdá ani nejchudšími ulicemi, aby tam konal svou práci.

Jmenuje se: **smrt!**

Je snad někdo, kdo ještě nikdy neslyšel kázání tohoto starého kazatele? Jeho židli je každý náhrobní kámen. Také v novinách má vyhrazené zvláštní místo. Každý smuteční šat připomíná jednu z jeho návštěv. Jak často vidáme jít posluchače tohoto svrchovaného kazatele na hřbitov!

Kolikrát asi se už obrátil i na Vás?

Náhlým úmrtím Vašeho souseda, odchodem ně-

kterého z příbuzných, ztrátou přítele nebo Vašeho milovaného manžela či manželky. Možná, že jste ztratil i velice milované dítě. Všechny takové události jsou vážná napomenutí toho starého kazatele. Jednoho dne, možná už velice brzo, poskytnete mu i Vy text a jeho hlas zazní nad Vaším hrobem a uprostřed Vaší rodiny. Děkujte Bohu, že ještě jste živ a že ještě máte čas dát do pořádku otázku svých hříchů.

Můžete odmítat Bibli, a jestliže Vás to baví, snažit se vyvrátit všechna její tvrzení. Můžete se smát jejím naučením a pohrdat jejími napomenutími. Ano, můžete dokonce odmítat i Spasitele, o Němž ona mluví.

Můžete se také vyhýbat hlasatelům evangelia. Vždyť Vás přece nikdo nenutí chodit do kostela, na bohoslužby, anebo do nějakého křesťanského shromáždění. A i když je někde evangelium zvěstováno pod širou oblohou, můžete jít pryč anebo odporovat. Nikdo Vám nebrání tento spisek třeba spálit.

Ale když se Vám takto podaří zbavit se Božího slova a služebníků Krista, co uděláte s oním starým kazatelem? Máte nějaký prostředek, aby se k Vám nepřiblížil? Můžete ho zastavit, když je jednou na

cestě?

Myslíte si, že se dá ovlivnit pokroky vědy a techniky, aby změnil své zásady a svou praxi?

Většina kazatelů se dnes, žel, dává ovlivňovat duchem a názory doby. Ale tento zde, ten starý kazatel, je už šest tisíc let na cestách a vůbec si nevšímá nejrůznějších událostí nebo měnících se názorů. Všichni křesťanští i světští dějepisci podávají o tom kazateli souhlasné svědectví a všechny zkušenosti je potvrzují.

Ať jste kdokoli, zamyslete se nad budoucností, která Vás čeká! I Váš život může brzo skončit, Vaše radosti jednou přestanou. Jednoho dne se budete muset vzdát i svých zájmů a prací. Jakou cenu budou mít majetky a pocty ve chvíli, kdy se Vaše tělo bude navracet v prach? I pro Vás jednou nadejde úmrtní den.

Ale proč vůbec člověk musí zemřít? Je to snad důsledek nějaké náhody, že člověk, vybavený tak velikými schopnostmi, končí tak smutným způsobem? Na tyto otázky je jen jedna odpověď, jejíž je onen starý kazatel svědkem:

„Skrze jednoho člověka vešel do světa hřích a skrze hřích smrt“ (List Římanům 5. kap., 12. verš).

Ano, musíme přiznat, že je v tom něco nenormálního. Nemůžeme myslet na miliony hrobů, vykopaných každého roku na naší planetě, a na spousty generací, které, jedna za druhou, klesají ve smrt, abychom nebyli nuceni říci si: to je něco hrozně nepřirozeného!

To, že člověk zhřešil, není jen nějaké teologické dogma, nýbrž hrozná skutečnost, potvrzovaná dějinami tohoto světa a našimi smutnými zkušenostmi. „Hřích“ není jenom ošklivé slovo, které vynalezla Bible a které kazatelé používají k zastrašování lidí, nýbrž hřích je smutná skutečnost a pravda. Setkáváme se s ním na každém kroku a na celém světě působí nedozírné spouště.

Protože všichni lidé zhřešili – i Vy, milý čtenáři, – pronikla smrt ke všem lidem. Nemůžete přitom hrát úlohu nezúčastněného diváka při soudním přelíčení. I Vy jste vinen a v sázce je Váš život! Také Vy jste hřešil. Proto už je nad Vámi vynesena rozsudek a brzo bude i o Vás platit: „*Zemřel*“ (1. Mojžíšova kniha, 5. kapitola).

Nevinný člověk se může dožadovat práva, avšak pro viníka spravedlnost znamená trest. Jedinou nadějí hříšníka, aby mohl být zproštěn své viny, tedy

je milosrdenství. Může ho dosáhnout jenom odpuštěním od Toho, jenž má moc odsoudit.

Hříšník, který si je vědom své viny a pozná, že potřebuje milost, může jen volat: „*Bože, projev mi milost mně hříšnému!*“ (Evangelium Lukáše 18. kap., 13. verš). K tomuto nutnému vyznání Vás chce onen starý kazatel přivést. Protože smrt je odplata za hřích, můžete být osvobozen jen tehdy, bude-li Vám Váš hřích odpuštěn. Jestliže však zemřete ve svých hříších, Vaše záhuba bude neodvratná.

Není možné popřít, že odplata za hřích je smrt. Avšak na toto hrozné a stále trvající kázání toho starého kazatele odpovídá poselství Boží milosti. Již po zhřešení prvních lidí Bůh zaslíbil člověku Spasitele. Víra mohla žít z těchto Božích zaslíbení, očekávajíc Toho, který pak přišel a kterého evangelium stále ještě nabízí.

Bůh nebyl lhostejný ke zkáze a bídě Svého stvoření, jehož hřích uvedl na svět smrt. Ačkoli na jedné straně je pravda, že odplata za hřích je smrt, na druhé straně je rovněž pravda, že „*darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši*“ (Epištola Římanům 6. kap., 23. v.). „*V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh na svět poslal svého Syna,*

toho jediného, abychom skrze něho měli život“ (1. list Janův 4. kap., 9. verš).

Boží Syn zemřel z lásky k Vám na golgotském kříži. *„Bůh však projevuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní“ (List Římanům 5. kap., 8. verš).*

Ten starý kazatel nemluvil nikdy tak důrazně a vážně jako tehdy, když Pán Ježíš zemřel na Golgotě. Boží lásce šlo o dobré pro hříšníka, avšak Boží svatost nemohla nějak lehkovážně hřích přejít. Všechno, co hřích pak měl za následek: plný trest za provinění, odplata za hřích v celé své hrůze postihlo toho Zástupce, který sám nikdy hřích nepoznal ani neučinil. Zaujal naše místo ve smrti a v soudu, abychom měli život, Jeho život, a abychom obdrželi totéž místo v Boží přízni, které má On sám.

Kristus zemřel za hříšníky – taková je Boží láska! Každému, kdo uvěří, se dostane odpuštění a věčného spasení – taková je nabídka dobrého poselství, evangelia.

Bůh nás, ačkoli jsme hříšníci, miluje. Můžete sice zemřít a nebýt spasen, jestliže odmítnete evangelium – ale nemůže se stát, abyste zemřel a nebyl Bohem milován. Je Vám nabízen věčný život, ne-

boť Pán Ježíš zemřel za Vás, aby Vám mohl být darován.

Boží láska, Kristovo dílo a napomínání Ducha Svatého Vás dnes vybízejí, abyste se odvrátil od světa a od jeho klamu, který vede jen k smrti! Uznejte svá provinění a hříšnost a pojd'te k Božímu Synu, který je cesta, pravda i život. Poslechněte si Jeho vlastní slova, která přinášejí duši klid: „*Amen, amen, pravím vám, že kdo slyší mé slovo a věří tomu, kdo mne poslal, má věčný život a nejde na soud, ale přešel ze smrti do života*“ (Evangelium Jana 5. kap., 24. verš).

Hlas Boží lásky se spojuje s každým napomenutím a varováním onoho starého kazatele a obrací se na Vás s přívětivou a láskyplnou otázkou: Proč byste chtěl zemřít?

Je pravdou, že už nikdy nenaleznete ráj, onu zahradu Eden, ani ten strom, jehož ovoce by Vám mohlo dát stále trvajícím život na zemi. Vše, co je spjaté s prvním stvořením, které se zkažilo hříchem, pomíjí a mizí. Avšak Boží láska našla místo mnohem krásnější a slavnější, než byla zahrada Eden s neviností člověka – totiž nebe, věčný Boží příbytek. Tam se může dostat každý člověk na základě smrti Pána Ježíše, jestliže od

Boha přijme spasení. Také Vaším podílem se navždy mohou stát věčné radosti nebe, Otcovského domu, láska Otce a sláva v obecenství s Božím Synem.

Naděje křesťana je slavná. Nad ním smrt nemá moci, je vyhoštěna z jeho budoucnosti, i kdyby ji jeho tělo ještě mělo poznat.

Křesťan už nyní má takový život, nad nímž smrt nemá vůbec žádnou moc. Jeho požehnání nejsou jenom budoucí, nýbrž i jeho pozemský život je prozářen touto nadějí a úplně proměněn.

Věřící je již nyní úzce spojen s Bohem, kterého zná jako zdroj všeho svého bohatství. Má také Ducha Svatého a skrze Něho obecenství s Otcem a se Synem. A tak už nyní okouší radosti nebe, dříve než se tam dostane.

Úmrtí věřícího Boží slovo nazývá: „*zesnutí v Ježíši*“ anebo také „*svlečení*“, abychom mohli „*opustit domov tělesný*“, avšak „*být doma u Pána*“. Smrt pro toho, kdo je Božím dítětem, není žádná ztráta, nýbrž zisk, protože je zbaven přítomnosti hříchu a také těla, které vzdychá pod službou porušenosti. Opouští tento svět, aby „*byl s Kristem, což je mnohem, mnohem lepší*“ (List Filipským 1. kap., 23. verš).

Věřící v současné době z Božího slova ví, že vůbec nemusí očekávat smrt. Jeho drahý Pán a Spasitel brzo přijde, aby ho spolu se všemi věřícími vzal domů. Každý den může očekávat ten úžasný okamžik. Až se ozve ono „*přikazující zavolání*“, zemřelí v Kristu vstanou z mrtvých nejprve, a pak my, „*živí, kteří tu budeme ponecháni*“, budeme proměněni a společně s nimi vtrženi do slávy, aniž projdeme smrtí (viz List Filipským 3,20-21; 1. list Korintským 15,51-52; 1. list Tesalonickým 4,16-17).

* * *

Pokud máte nějaké otázky týkající se obsahu této knížky, spasení, anebo jiné v souvislosti s obsahem Bible, napište nám. Rádi Vám odpovíme.

ŠÍŘENÍ PÍSMĀ SVATÉHO

Nabočany 19

538 62 Hrochův Týnec

www.sirenipismasvateho.cz

info@sirenipismasvateho.cz

2022